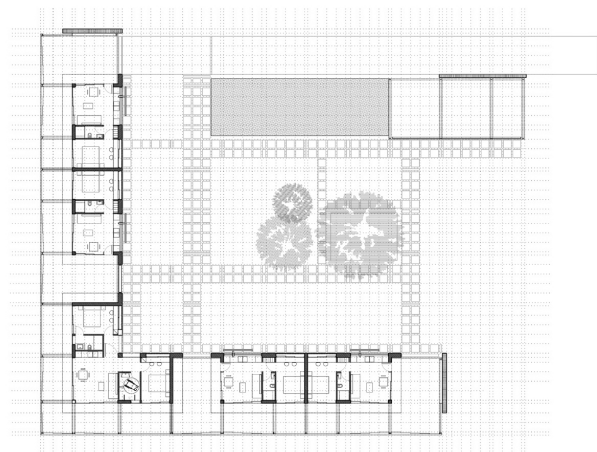
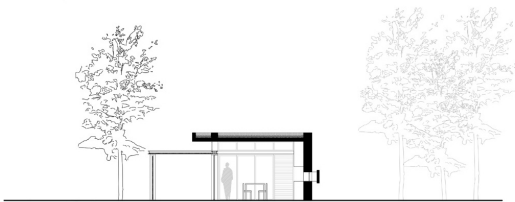

'Bouca Houses'. Πέντε κατοικίες στην παραλία Μπούκας, Μεσσηνία

Αρχιτέκτονες P4architecture - Κωνσταντίνος Πυλιώτης, Αγγελική Χρησίμου

Υπεύθυνος μελέτης Κωνσταντίνος Πυλιώτης
Σύμβουλος αρχιτέκτων Αλκιβιάδης Πυλιώτης
Συνεργάτης αρχιτέκτων Ανδρέας Πετρόπουλος
Σύμβουλος στατικών Κατερίνα Πυλιώτη
Σύμβουλος ηλεκτρομηχανολογικών Κωνσταντίνος Σουριάς
Κόστος €350.000
Επιφάνεια οικοπέδου 5.120m²
Συνολική επιφάνεια 330m²
Χρόνος μελέτης 2017

Το οικόπεδο βρίσκεται σε αγροτική περιοχή, σε ένα φυσικό λόφο πάνω από τη θάλασσα. Η σύνθεση εκφράζεται με μία ενιαία χάραξη σχήματος L, που σε συνδυασμό με την πρόσβαση -η οποία γίνεται αρχαιολογικά από κάτω προς τα πάνω σπειροειδώς- δημιουργεί μία εσωστρεφή προστατευμένη αυλή. Οι κατοικίες ορίζονται από τρία αυστηρά κελύφη που ανοίγονται προς τη θάλασσα και τη θέα, ενώ ταυτόχρονα προστατεύουν τον ιδιωτικό χώρο κατοίκησης από την όχληση και το δημόσιο χαρακτήρα της αυλής. Τα τρία αυτά αυστηρά περιγράμματα ενοποιούνται από μια ενιαία ελαφριά κατασκευή σκιάστρων, που δημιουργεί τους απαραίτητους ημιυπαίθριους χώρους εκτόνωσης των κατοικιών στο φυσικό περιβάλλον.

Οι ημιυπαίθριοι χώροι έχουν διττό χαρακτήρα. Αφενός, μεγιστοποιούν τους χώρους διημέρευσης των κατοικιών, προστατεύοντάς τους από την έντονη ηλιακή ακτινοβολία τους θερινούς μήνες. Αφετέρου, λειτουργούν ως ενδιάμεσος χώρος ανάμεσα στο ιδιωτικό και το δημόσιο, τροφοδοτώντας αμφίδρομα με ζωή την αυλή και τις κατοικίες, ενώ παράλληλα δημιουργούν οπτικές φυγές προς τις καλλιέργειες και τον θαλάσσιο ορίζοντα.

Αντιστιχτικά από τις κατοικίες, χαράσσεται μια γραμμική ζώνη νερού με στεγασμένο χώρο στάσης, που ολοκληρώνει τον περίκεντρο χαρακτήρα της όλης δομής και ορίζει τη σπειροειδή ανοδική πορεία της εισόδου. Τέλος, κεντροβαρικά της σύνθεσης, τοποθετείται μια συστάδα ψηλών δένδρων ως σημείο αναφοράς, που οργανώνει τις κινήσεις και βελτιώνει τις συνθήκες του μικροκλίματος της αυλής.

Η μελέτη, σεβόμενη τον γεωργικό χαρακτήρα της γης, παραμένει σε χαμηλή στάθμη αποφεύγοντας μεγάλες διαμορφώσεις και έντονες εξάρσεις. Επιχειρεί μέσα από τη δομή να αναδείξει την άρρηκτη σχέση του κατοικούν με την ύπαιθρο, ως αναπόσπαστο κομμάτι του μεσογειακού βίου.

Χρησιμοποιούνται εγγενή υλικά από τον τόπο, επιδιώκοντας την πιστή στο Πνεύμα του ελάχιστου και του απολύτως απαραίτητου, Πνεύμα που διαμόρφωσε την ύπαιθρο αυτή επί αιώνες.